

2 Årets Visjonstema er «**Rikelig**»

10 Nye utsendinger til **Japan**

14 Minneord om **Sigvald Tveit**

” Jeg drømmer om et kirkesamfunn der vi ikke bare hører Guds ord, men tar til handling og får ting til å skje ”

(Foto: Eirik B. Fjellestad)

Som et svar på målplanen har FriBU og lokalmenigheter en ide om å la bokollektiv bli med i nettverk av disippelhus. For å se enda flere ledere under 40, har kirkesamfunnet blant annet startet et lederprogram for 12 unge ledere. Møt tre av dem i årets nyttårsintervju i Budbæreren. De deler sine drømmer og råd, som er vel verdt å merke seg! **Les side 3, 6-9**

Pastorsamling juni 2019

Det arrangeres pastorsamling på Stavern folkehøyskole 4.-6. juni. Tema for samlingen er «Jesus i hverdagen», slik det er formulert i Frikirkens målplan for 2018-2023. Pastorsamlingen starter med lunsj tirsdag kl. 12 og avsluttes med middag torsdag kl. 16. Hovedkontoret dekker reise på billigste måte for pastorene. Daglig le-

der ved Frikirkens hovedkontor Marit Ecklo Brevik anbefaler i den utsendte menighetsposten for januar å bestille tog-/buss/flybilletter allerede nå, slik at man får gode priser. Informasjon om påmelding følger i en senere menighetspost, opplyser hun.

Tema «Rikelig»

Frikirkens sommerfestival arrangeres i år fra 17. – 21. Juli. Temaet blir "Rikelig". Hans Johan Sagrusten og den etiopiske pastoren Dr. Gemechis Buba er blant hovedtalerne. Forberedelsene til festivalen er i gang. Det gjelder også festivalene i festivalen, "FRIK festival" for ungdommer og "UngVisjon" for barn fra 2-12.

Tekst **INGE AUBERG**

– Hovedtemaet blir "Rikelig", og mye av programmet er på plass, forteller festivalleder Børge Greaker.

– Festivalens tema er hentet fra noen ord av apostelen Paulus: "La Kristi ord få rikelig rom hos dere" (Kol 3,16). Temaet vil gå som en rød tråd gjennom alt som skjer på Visjon 2019. Vi vil inspirere til bibelbruk, og utdrag av Bibelen vil få stor plass. Hans Johan Sagrusten fra Bibelselskapet blir med som hovedta-

ler og vi får stor fint besøk av den etiopiskamerikanske pastoren Dr. Gemechis Buba.

Også FRIK festival og UngVisjon vil preges av temaet. FRIK festival er Visjons ungdomsfestival, med inspirerende samlinger, felles teltleir og egen kafe. UngVisjon er et variert aktivitetstilbud til barn, som går parallelt med møter i Stavernhallen.

FORBEREDELSENE ER I GANG

– Festivalkomiteen for Visjon 2019 er godt i gang med arbeidet sitt.

De fleste plassene i komiteen er fylt opp. I skrivende stund mangler Greaker en produksjonsansvarlig i Stavernhallen og en leder for det tekniske. – Dette er viktige funksjoner, som vi jobber med å få på plass raskest mulig.

DEN BESTE NOENSINNE

– Komiteen består ellers av toppmotiverte medarbeidere som ønsker at folk som kommer til Visjon skal trives, bli møtt og få med seg det beste videre i sommeren. Og som vanlig er vårt mål å lage den beste Visjonsfestivalen noensinne, fortsetter Greaker.

UTVIKLER FESTIVALKONSEPTET

Komiteens arbeid er fortsatt i en tid-

lig fase. For tiden ser man på hvordan festivalkonseptet kan videreutvikles. Også i år går program i Stavernhallen og i Tunet på Fredtun parallelt. På bakgrunn av tilbakemeldinger på fjorårets Visjon gjøres noen justeringer på tidspunkter.

– Hits for alle vil fortsatt være hovedsamlingen under Visjon. Likevel legger vi bibeltimer til samme tid, slik at det er mulig å velge noe helt annerledes, og fordi vi tror det er viktig at det skjer noe i Tunet-området. Bibeltimene var en suksess i fjor, og med "Rikelig" som tema, pøser vi på med Bibelen.

DUGNADSTIMER

Det legges ned utallige dugnadstimer for å forberede Visjon, både av komiteen og mange andre. Det vil også være anledning for alle til å bidra med dugnad under Visjon.

– Vi er veldig takknemlige for alle som gjør en dugnadsinnsats i forbindelse med Visjon. Det gjør det mulig å arrangere festivalen. De fleste synes også det er moro og sosialt å jobbe sammen noen timer.

PROMOTERING OG PÅMELDING

Promoteringen av festivalen starter i februar. Da kommer det flyere og plakater, og Visjons nettside (frikir-

TUNET Visjons naturlige møtepunkt. (Foto: Budbæreren arkiv).

ken.no/visjon) kommer til liv igjen.

– Er man ukjent med Visjon, kan man gjerne ta en titt på nettsiden i dag også. Fjorårets informasjon ligger der fortsatt og gir et bra bilde av hva Visjon er.

Påmeldingen til Visjon starter 1. april. Som tidligere år melder man seg på via Checkin. Lenke kommer på nettsiden samme dag som påmeldingen starter.

MELD DEG PÅ TIDLIG!

– Vi jobber hardt for at alle skal ha muligheten for å komme på Visjon, både når det gjelder kapasitet på camping og rom og når det gjelder kostnader. Mitt beste tips: Meld deg på tidlig, avslutter festivallederen.

Endringer i tilsynsmannsordningen

Synoden 2017 vedtok at tilsynsmannsordningen i Frikirken ikke lenger skal være verv men stillingsbasert, og at ansettelsene skal skje på åremål. Det er imidlertid ingen åpninger i Arbeidsmiljøloven for en slik ordning.

Tekst **GEIR ARNE JOHANSEN**

– Vedtaket fra synodemøtet tilsa at tilsynsmennene skal ansettes på åremål. I henhold til Arbeidsmiljø-

loven, er det imidlertid kun øverste leder i en virksomhet som kan ansettes på åremål. Arbeidsgruppa har undersøkt med advokat om det kan være grunnlag for unntak fra bestemmelsen når det gjelder tilsynsmenn, men det er det ikke, sier daglig leder ved Frikirkens hovedkontor Marit Ecklo Brevik. Hun er sekretær for arbeidsgruppa som har jobbet med retningslinjer for ny tilsynsmannsordning. Gruppa har ellers bestått av Gunnar Johnsen (leder) og John Arne Gladsø.

STARTER REKRUTTERING I FEBRUAR

– Retningslinjene har vært på høring i presbyteriestyrene som del av prosessen, og retningslinjene for ny tilsynsmannsordning er nå godkjent av synodestyret under den

forutsetning at synodens medlemmer godkjenner prinsippet om fast ansettelse av tilsynsmenn, opplyser Ecklo Brevik. Retningslinjene blir lagt ut på Frikirkens nettsider så snart de er endelig vedtatt, og arbeidet med rekruttering av tilsynsmenn starter i februar. Arbeidskontrakter utarbeides av innstillingsutvalget, etter høring i presbyteriestyrene, slik at sentrale forventninger blir tydeliggjort. Også rutiner for oppfølging av arbeidsgiveransvaret for tilsynsmennene utarbeides av innstillingsutvalget.

Stillingsstørrelsene ved ansettelser i 2019 blir som følger: Østre presbyterium (p.t. 31 menigheter): 100 prosent stilling, Søndre presbyterium (p.t. 20 menigheter): 70 prosent stilling, Nordre presbyte-

rium (p.t. 19 menigheter): 70 prosent stilling og Vestre presbyterium (p.t. 13 menigheter): 60 prosent stilling.

DYRERE ORDNING

Den nye tilsynsmannsordningen vil koste mer enn nåværende ordning. Siden ansettelsene gjelder fra 1. november, må satsen menighetene betaler til ordningen økes allerede fra 2019. Synodestyret har besluttet at det legges på kr 20,- pr. medlem i 2019. Pengene samles inn av presbyteriene også til neste år. Presbyteriestyrene må sørge for at menighetene innbetaler rett sum. Frikirkens hovedkontor overtar regnskapet for dette når ny tilsynsmannsordning trer i kraft fra 1. november 2019.

Gratis kurs

Leder for Frikirkens pastorkurs Ivar Johnsen, har utviklet kurset «Troens ulike språk», som nå ligger klart på Frikirkens læringsplattform: kurs.frikirken.no. Dette er et kurs som inviterer til «en vandring i å oppdage og anerkjenne din egen og andres spiritualitet», som det heter i kurspresentasjonen. Utgangspunktet for kurset er at men-

nesker erfarer kontakt med Gud på ulike måter. Gud har mange språk for å nå inn til oss. Gjennom kurset lærer man om gudsbilde og gudslengsel, om ulike typer spiritualitet, om å finne Gud i stillheten og andre temaer. Undervisningen er laget som videoer av cirka 20-25 minutters lengde, og er produsert av Frikirkens ho-

vedkontor. Undervisere er Johnsen selv, Ulla Käll og Sven Aasmundtveit. Foruten videoene, består kurset av mye gruppeprosess, der deling av tros-historie står sentralt. Gjennom kursplattformen blir man gitt oppgaver som skal besvares mellom samlingene. Kurset er gratis, men krever påmelding og innlogging på Frikirkens læringsplattform.

SAMLING FriBU-leder Håvard Haugland er med og underviser deltakerne i «Disippelhus». (Foto: Eirik B. Fjellestad).

Har studenter men trenger menigheter

Gjennom konseptet «Disippelhus» ønsker FriBU å koble sammen lokale menigheter og unge tilflyttende studenter.

Tekst **GEIR ARNE JOHANSEN**

Det kan være utfordrende å flytte fra hjem, bibelskole, menighet, venner og trygghet til en ny storby. FriBU presenterte derfor konseptet «Disippelhus» for flere studentkollektiv i Oslo i fjor høst. – Vi formet et konsept som resulterte i fire etablerte disippelhus-grupper i Oslo, og nå ønsker vi å bygge videre på dette til menighetsbruk, sier prosjektleder for Unge Voksne i FriBU Eirik B. Fjellestad. Gjennom «Disippelhus» ønsker Frikirken å følge studentene i prosessen, og å investere i deres gaver og evner. – Vi hjelper deg og de du bor med til å sammen sette fokus på Gud, menneskene rundt dere og tjene inn i en menighet.

FELLES RYTME

Kollektivet blir sammen med på «Disippelhus», og velger da å leve etter en felles rytme gjennom året. Rytmen er et enkelt og godt verktøy som hjelper dere å sammen leve tett på Gud og hverandre, og være bevisste i møte med verden rundt dere, sier Fjellestad. To av disippelhusene har vært tett koblet til FRIK Oslo, flere er i oppstartgruppa til Støperiet Oslo, og ett er med og blir sponset av Oslo Søndre Frikirke, der alle deltakerne vier seg til arbeid i menigheten. – Ønsket er at frikirkemenighetene kan bli vertskap og ta til seg ett eller flere disippelhus-grupper lokalt. FriBU har holdt i trådene i disippelhus-Oslo, men målet er nå at de lokale menighetene skal være med videre, sier Fjellestad.

TRENGER LEDERE

Menighetene som ønsker å koble seg på, kan ta direkte kontakt med Eirik Fjellestad. – Vi har nå vært gjennom en testperiode, og i løpet av våren er vi klare med et ferdig opplegg. Drømmen er at dette skal fungere som et verktøy for menig-

heten både for å gå sammen og komme tett på disippelhusene i lokalmiljøet. At de unge får hjelp til å leve hverdagen som disipler. Nøkelen for at dette skal fungere, er å finne ledere som eier prosjektet lokalt, og som følger opp og legger til rette for at de unge voksne kan fungere inn i menigheten og leve et disippelliv i hverdagen, sier Fjellestad.

SAMLING TIL VÅREN

Opplegget er forsøkt gjort så enkelt som mulig, slik at enhver student som er kristen og som ønsker å følge Jesus i hverdagen kan ta del i dette. – Vi ønsker å legge til rette for unge som flytter til nytt studie-sted, og vil også hjelpe menighetene til å implementere konseptet. Etter at menighetene har tatt kontakt med meg, så inviterer vi til en trenerdag til våren hvor vil skal gå gjennom konseptet og se nærmere på hva det innebærer. I løpet av noen uker vil vi ha mer konkrete tidspunkt for veien videre, sier Fjellestad. I høst har FriBU og disippelhus-fellesskapene hatt en rytme med felles middag og opp-

summering annenhver måned, der de har delt erfaringer, tips og råd om disippellivet og som kollektiv. – Om to uker samler vi hele disippelhus-gjengen i Oslo og reiser på retreat, der fokus vil være personlig tid med Gud. Så ser vi om dette også blir en del av neste års opplegg, sier han.

KONTAKTSIDE FOR MENIGHETER

Gjennom kontaktsiden «Student-link» som ble opprettet for to år siden, har menighetene også anledning til å registrere og fange opp nyinnflyttede studenter som kommer til deres by. Første året ble sju studenter ønsket velkommen av Frikirkens menigheter i henholdsvis Kristiansand, Stavern, Oslo, Bergen, Volda og Trondheim. I fjor høst ble ti studenter registrert. – Vi håper selvsagt på enda flere i år. Sjekk ut FriBUS hjemmeside, der finner dere mer informasjon både om «Disippelhus» og «Student-link», sier Eirik B. Fjellestad. Les mer på friBU.no/disippelhus

ANNE-KRISTINE BJØRGSVIK WIECEK
anne-kristine.wiecek@frikirken.no

«Se meg»

Har du møtt barneøyne som lyser, og sett at det står helt tydelig å lese i øynene hennes «se meg»? Eller har du møtt pensjonisten som forteller deg så mye fra livet sitt, at du ikke klarer å høre det han egentlig prøver å si ... «se meg»? Tenåringen, førtiåringen og ektefellen din, kan klage og anklage så høyt at vi mister av syne det viktigste budskapet: «Se meg». «Er du for meg?»

Også i menigheten er vi mennesker ... Dessverre, eller heldigvis? Også der handler det om å bli sett og å se. Ingen vil innrømme det, men både 70-åringen og 47-åringen og 17-åringen vil bli sett for den han er.

Tenk hvor mange konflikter som kunne vært løst hvis vi bare innså at vi er mennesker og om vi kunne erkjenne at vi har behov for at noen ser oss for den vi ER, med de gaver og det engasjement Gud har lagt ned i oss. Tenk hvor mange lederspirer som kan bli oppdaget, hvis noen av oss ber Gud om visdom og nåde til å SE.

Frikirken har mye uforløst potensiale blant sine medlemmer. Det er altfor mange som «går til spille», som ikke får brukt seg slik Gud ville det og slik de selv håper på. Dette er en påstand, men med lang fartstid i Frikirken har jeg truffet mange av disse.

Skal Frikirken få flere kvinnelige eldste, må vi bli sett. Og noen må lete med lykt og lupe etter den rette til den er funnet. Skal Frikirken få flere unge ledere under 40 år, som vi i vår felles målplan har intensjon om, må noen lære seg å se. Noen må lete. Ikke bare gjennom tilfeldige stunts eller aksjoner, men dette handler om holdninger på grasrota og helt opp til Synodestyret. Se hvem Gud har betrodd deg å leve sammen med i menigheten. Det er en synd mot skaperen å la gode folk gå til spille ved ikke å se, utfordre og gi rom. Tomas Sjødins konsept om blomstringssamtale, som vi har omtalt tidligere, kan være et verktøy for eldsteråd for å gjøre det litt mer systematisk. Besøk dine medlemmer, lytt til dem, hva drømmer de om for menigheten? Still dem gjerne de samme spørsmålene som vi stilte de tre unge lederne i lederprogrammet. Det krever at du som leder er trygg nok i deg selv, til å la dem både kritisere deg og ønske å ta noe av rommet ditt. Er du klar for å lede sammen med noen andre, som du ikke hadde tenkt på? Er du villig til å se, slik Gud ser?

BUDBÆREREN 1984

1984. få årstall er det blitt skrevet så mye om som dette. I 1948 skrev George Orwell fremtidsromanen «1984». Den er en nådeløs avsløring av det totalitære samfunn. I stormakten Oceania hersker «Store Bror».

Overalt henger plakater med teksten «Store Bror ser deg». Gjennom sinnrike systemer blir menneskene overvåket overalt og til enhver tid. For i Oceania må alle tenke og handle likt. «1984» er minst like aktuell i dag som den gang den ble skrevet. Nye elektroniske teknikker gjør det mulig med offentlig og privat registrering av enkeltmennesket i en grad som man like til nylig ikke trodde var mulig. Det er skremmende at samfunnets lovverk synes å sakke akterut for utviklingens syvmilsskritt. Enkeltmenneskers, grupper og organisasjoners interesser og integritet har krav på fullgod beskyttelse. Også i kristen sammenheng har vi vårt 1984. Det finnes der hvor hjelp til å leve etter Guds vilje går over til å bli krav om å tilpasse seg menneskers oppfatninger om dette og hint. **Jon Magne Lund, Bb nr 1**

ANNE MARI SCHIAGER TOPLAND

Ærlige og åpne samtaler, ikke skyttergraver

Frikirkas syn på ekteskapet og hvordan Frikirka forholder seg til homofile er tema på pastorsamling i juni og på synoderåd framover. Det er på høy tid å legge til rette for denne samtalen i kirkesamfunnet vårt og ikke bare i private settinger.

Jeg har sett at det er vanskelig å stå fram som homofil og tilhøre menighetene våre. Jeg har sett enkeltpersoner og foreldre har kjent seg utestengt. Homofobien har dessverre fremdeles noe plass hos oss. Det gjør det vanskelig for den homofile som vil komme til Jesus og leve underveis blant oss andre som også er underveis i livet vårt.

Samtidig lever vi i et samfunn som radikalt har endret rammevilkårene for hva et ekteskap er, hva kjønn er og hva som er moralsk, kjærlig og rettferdig i denne sammenhengen. Dermed møter ønsket om å arbeide med homofobe holdninger, en forventning om å endre teologi på disse områdene. Bli vi tvunget inn i en diskusjon der premissene enten er å innføre den teologiske spagaten med to motstridende liturgier, eller å fastholde Frikirkens syn på en måte som vil gjøre det enda vanskeligere for homofile å være i fellesskapene våre? Jeg håper og ber om at det kan finnes en bedre vei, og jeg håper at de åpne samtaler framover vil hjelpe oss til å finne den.

Først tror jeg det er lurt at den enkelte av oss setter ord på hva vi er redd for. For min egen del er jeg redd for at de som ønsker å leve i

et likekjønnet parforhold ikke skal få plass hos oss, og at de og deres familier vil møte en stillhet som trenger dem bort fra menigheten og i ytterste konsekvens at de mister det fortrolige fellesskapet med Jesus. Jeg er også redd for konsekvensene ved at jeg og mange andre i redsel for å såre noen eller bli hengt ut i media ikke skal tørre å snakke om, veilede og forkynne til hjelp for samlivet mellom mann og kvinne. Jeg mener at vi skal arbeide for å styrke og hjelpe fram mor-far-barn-relasjonen, i stedet for å legge til rette for mangfold i seksuelle relasjoner når det gjelder kjønn og antall. Jeg er redd for å få det mørkemannsstempelet som så lett henger seg ved når meninger som mine blir vurdert i media som både umoralsk, ukjærlig og urettferdig. Derfor er det lettere å være stille.

Så forstår jeg også at det er en bekymring for hvordan samtalerne kan være åpne når det er konsekvenser forbundet med å lære og veilede ut fra annet syn enn Frikirken står for. Ordinasjonen forplikter oss til å lære og veilede i henhold til Frikirkens syn. I samtalerne og drøftingene må vi legge til rette for at også andre syn kan komme fram. Her må vi i tida framover besinne oss for å dra «det røde kortet» og heller lytte til hverandre og drøfte i de foraene som vår kirkelige struktur legger opp til slik at vi sammen kan finne veien vi skal gå framover som Frikirke.

Organ for Den Evangelisk
Lutherske Frikirke
ANSVARLIG REDAKTØR:
ANNE-KRISTINE BJØRGSVIK WIECEK
Fast medarbeider fra
kommunikasjonsteamet:
Geir Arne Johansen

Redaksjon og ekspedisjon:
Budbæreren, Postboks 6702
St. Olavs plass
0129 Oslo
Tlf. 22 74 86 00 -
Telefax 22 74 86 01
E-mail: budbæreren@frikirken.no

Bladet utkommer med 10 nummer pr. år.

Design: Fløde Magasindesign
Trykk: Amedia Trykk

Årskontingent: Norge og Norden kr. 490,-. Utlandet for øvrig kr. 550,-. Blinde og svaksynte kan få Budbæreren innlest på CD til samme pris. Abonnementet løper til skriftlig oppsigelse foreligger.

Budbæreren trykkes på miljøpapir
Tilsluttet Fagpressen

Nåde den som tror

ANN-CHRISTIN ØSTERBERG

For mange år siden jobbet jeg i TV-Inter. Vi produserte tv programmer for TV2 (og NRK) som handlet om tro. Et av programmene vi lagde var et ungdomsprogram vi kalte; «Nåde den som tror». Konseptet var rett og slett at vi hyret inn bl.a. en avisredaktør som «taxisjåfør», og han kjørte rundt i Oslos gater på kvelds- og nattetid for å snakke med folk om tro.

Til min overraskelse var det mye tro å finne i hovedstadens sentrum. «Gud på Wessels plass» var overskriften fra en anmelder. Mennesker vi møtte tilfeldig på gaten, kunstnere, politikere og kulturpersonligheter, troende og ikke troende, ble invitert med på taxitur. Mange viste seg også å være folk som lette etter svar og som over tid fant fram til en personlig tro. Den ble deres egen historie med Gud.

Vi møtte også mange som selv om de hadde en tro, ikke hadde noen tilhørighet til en kirke. De levde heller med sin tro i baksetet, utenfor et kristent og åndelig fellesskap. Hvorfor er det sånn, tenkte jeg, og tenker jeg en del på, nå som jeg jobber i kirke.

Vårt program den gangen hadde som mål å være til stede, midt i flommen av underholdningsprogrammer, humor, dokumentarer, nyheter og serier som fylte folks mediehverdag. Å midt i den strømmen være med å åpne opp, få folk til å tenke, skrelle bort et lag eller to og kanskje komme forbi enkelte fordommer og holdninger rundt dette med tro. Å være der i noen minutter av folks liv og «spre ryktet om Jesus» ganske enkelt.

Litt sånn er det å leve som kristen i dag også, tenker jeg. Så kan vi ta det et steg videre og flytte tv programmet til livet.

Hvordan være en autentisk kristen og kirke som snakker om, og lever naturlige liv med, en overnaturlig tro? Hvordan være åpen og tydelig om en tro som vi ikke ønsker bare skal befinne seg i baksetet, men i sentrum av våre og kirkens liv?

Som gjør at vi midt i et samfunn i stadig endring, med skiftende holdninger, verdier, meninger og sannheter, lever med en uforanderlig tro på at Jesus Kristus alltid er mannen å følge!

En ting jeg i alle fall er overbevist om, er at vi ikke kan gjøre det alene. Vi trenger Gud og vi trenger hverandre. Vi trenger fellesskapet. Når vi snakker om Gud som far, kan vi omtale kirken som vår mor. Det var ikke a-planen at vi skulle leve med Gud uten å ha kirken. Men vi lever i en individualistisk tid hvor tanken på inn-

blanding fra både Gud og mennesker, utfordres av troen på at vi kommer lengst ved å til en hver tid ta den fulle og hele styringen selv.

Midt i dette står vi som tror og vi som kirker og kristne fellesskap med et annet budskap. Om et kors og en oppstandelse som bryter tvers igjennom alle våre forestillinger om egen styrke.

Et budskap som sikkert utfordrer og irriterer, men som forhåpentligvis også vekker, trøster og inspirerer!

Som sier noe om hvem Gud er og hva hans tanker og hjerte er for oss mennesker.

Som viser og minner oss på at vi kan velge en annen vei enn vår

TILSTEDE Midt i verdens kaos står vi som kristne med et annet budskap

egen. At jeg gjennom nåden kan få mot til å gjøre det jeg egentlig vil, men ikke klarer. Få nåde til å leve et liv i motsatt retning. Krefter nok til å følge annen vei enn den vi så lett blir dratt mot, som ofte handler mest om meg og mitt. Formidle at nåde er at vi midt i alt det gode, det vonde, i hverdagskaos, bilkjøring, matinnkjøp, fester, rydding, krangling, fredagskos, filmer, latter, tårer, klemmer og møter, eller i baksetet i en taxi, gang på gang får muligheten til å velge en himmel over livet.

Til min overraskelse var det mye tro å finne i hovedstadens sentrum.

To bustader

Dei fleste av oss har sikkert flytta nokre gongar i løpet av livet. Eg har i alle fall hatt mine rundar med banan-kasser, opp- og nedpakking, utvask, og innkøyringsperiode med gaflar i feil skuff og bortgøymd budnadssølv. Og ikkje minst har det vore adresseendringar å hugse på. Har Gud ei adresse? Om ein les i Jesaja 57,15 finn ein at Gud faktisk har to: «I det høge og heilage bur eg, og hos dei som er knust og nedbøygde i ånda». To bustader. Den same Gud.

Hildegunn Gjesdal Tennebo
i Agenda 3:16

Nestekjærighet

Jesu minste søsken - vi møter dem hver bidige dag, på gata eller på tv. Hva gjør vi mot dem? Denne enorme etiske utfordringen kan ikke settes høyt nok. Kirken må gå inn i store temaer om for eksempel menneskeverdet og skaperverket. Hvis ikke blir forkynnelsen tannløs og uten etisk salt og kraft. Kirken kan for eksempel ikke forkynne et radikalt nestekjærlighetsbud uten å berøre vårt ansvar for flyktninger og de fremmede blant oss. Også her har vi sterke bibelske formaninger.

Rolf Ekenes i Underveis

Kilden

Jeg var i Nord-Afrika for en kort tid tilbake. Det var som å være midt i apostlenes gjerninger. Jeg møtte tidligere muslimer som hadde begynt å følge Jesus (...) Jeg har aldri sett og opplevd en slik hunger etter Gud. Erfaringene de hadde hatt av evangeliets kraft hadde skapt en bevissthet om hvem som er vår kilde og vårt holdepunkt. (...) Min bønn for deg i dette nye året er at det blir et år hvor du vet og erfarer at Han er Kilden.

Morten Askeland i Åpne Dører

” Jeg drømmer om at mennesker i alle aldre møter Jesus og finner et hjem i menigheten i 2019

For å nå Frikirkens målplan om at innen seks år er «40 prosent av lederne i menigheten under 40 år», har kirkesamfunnet fått fart på seg og satt i gang lederprogrammet Horisont. Møt tre av 12 unge ledere i årets nyttårsintervju i Budbæreren. De har allerede lederoppgaver i dag, og gir viktige råd til ledere under og over 40.

Tekst **ANNE-KRISTINE WIECEK**

Under tittelen «Jesus til nye generasjoner» i Frikirkens målplan er det flere punkter som kirkesamfunnet har forpliktet seg på for at vi skal se en ny generasjon ledere vokse fram (punkt 7-12 i målplanen). Alle menighetene i Frikirken møtes i Synoden, som er Frikirkens øverste organ. Der vedtok de i 2016, og forpliktet seg på, at i en seksårsperiode skal vi sammen se innholdet i målpunktene, bli virkelige.

Unge er dagens ledere, ikke bare morgendagens ledere. De leder her og nå. Men vi må jobbe systematisk med barn, unge, og unge voksne for å dyktiggjøre og utruste stadig nye jenter og gutter til å være ledere i kirken. Også fordi vi ønsker å ta ansvar for fremtiden; Hvem skal sitte i 10 og 30 år?

I målplanens avsnitt Jesus til nye generasjoner, heter det:

Punkt 7. Det er utarbeidet en plan for rekruttering og utrustning av ledere, nasjonalt og lokalt.

8. Alle unge ledere har en mentor.

9. Det er laget en opplærings- og oppfølgingsplan for pastorer og for eldste.

10. Vi har etablert samarbeid

med folkehøyskoler og utdanningsinstitusjoner om studietilbud med fokus på bibel og tjeneste.

11. 40 prosent av lederne i menighetene er under 40 år.

12. 20 prosent av medlemmene med regionale og nasjonale tillitsverv er under 40 år.

For at disse målene skal bli virkeliggjort må vi be! Menighetene må selv se hvordan de kan gjøre noe med dette. Vi må ha tiltak både lokalt og nasjonalt for å jobbe sammen for målene. Lederprogrammet Horisont er et verktøy for å utvikle ledere. Hovedkontoret foreslo dette lederprogrammet da Målplanen ble vedtatt, og har plukket ut 12 av de som søkte om å bli med.

De som ble tatt opp i Horisont satses mye selv, som en investering i egen ledertrening og de får et veldig bra opplegg fra Frikirken. Det var ulike kriterier for å bli med: Vedkommende er mellom 20 og 30 år. Hun eller han ser for seg lederjobb/engasjement i Frikirken lokalt eller sentralt i fremtiden. Og vedkommende ønsker å videreutvikle sine lederevner.

Ungdommene står i en lederrolle hvor de kan praktisere det de lærer. De har en lokal Frikirke som sendemenighet til programmet. Deltaelse på alle fire langhelger. De leser én bok og gjør en oppgave mellom hver samling, samt deltar i en månedlig videokonferanse gjennom kurset.

Budbæreren ønsker at årets nyttårsintervju skal være med noen av deltakerne på lederprogrammet. Disse unge menneskene forventer vi å se mer til framover, men først og fremst vil vi møte dem som de lederne de er i Frikirken i dag!

Møt Sindre Fjellestad (21) som er ansatt ungdomsarbeider i Hamar Frikirke.

Anna Kleppe Moe (26) skriver masteroppgave i klinisk ernæring og er frivillig leder i Bergen Frikirke.

André Myhren (23) er ansatt som ungdomspastor i Sogndalen Frikirke.

1. HVILKE DRØMMER HAR DU FOR DIN MENIGHET/PROSJEKT I FRIKIR-

KEN DER DU ER LEDER, I 2019?

- Jeg drømmer om å se flere av våre ungdommer utvikle en dyp personlig hverdagstro på Jesus. En fundamental og bærekraftig tro som man kan ha med seg resten av livet og som leder videre inn i målrettede valg om å tjene Gud.

- Jeg drømmer om å skape et miljø der vi tør å være stolte av egen tro og skape et sterkt ønske om å dele denne troen med andre mennesker. Som ungdomsleder drømmer jeg om å skape flere sosiale arenaer som gjør det enklere for våre ungdommer å invitere ikke-kristne venner inn i fellesskapet, sier Sindre Fjellestad.

- Jeg drømmer om at vi skal få se mennesker i alle aldre møte Jesus og finne et hjem i menigheten vår dette året. Og jeg drømmer om å se stor vekst, spesielt blant småbarnsfamilier – at familier med barn i alle aldre kommer til og trives i menigheten vår, og dermed legger et solid fundament for framtidens Bergen Frikirke, sier Anna Kleppe Moe.

- Jeg drømmer om at mange flere mennesker i Songdalen og områdene rundt oss skal få bli kjent med hvem Jesus virkelig er! Så drømmer jeg om at vi som allerede kjenner Jesus skal få vokse i tro, kjennskap og avhengighet til Han! I Songdalen Frikirke har vi en visjon om å være en utadrettet, utrustende, utsendermenighet. Jeg drømmer om at vi skal vokse enda mer inn i den visjonen, sier André Myhren.

2. HVILKE DRØMMER HAR DU FOR HELE KIRKESAMFUNNET I 2019?

- Vi lever alle for noe. Alt for mange i dagens samfunn lever for å tilfredsstille seg selv. Men vi kristne er kalt til å være annerledes (Rom 12,2). Jeg drømmer om å se flere mennesker i alle generasjoner helhjertet og målrettet ta valg som leder inn i Guds plan, og ikke en personlig plan. Et kirkesamfunn der vi ikke bare hører Guds ord, men tar til handling og får ting til å skje, sier Sindre Fjellestad.

-At målplanen litt etter litt blir realitet, ikke bare i noen menigheter eller noen aldersgrupper, men noe som blir tatt på alvor i hver enkelt

menighet, og etter hvert gjennomsyrrer hele kirkesamfunnet, sier Anna Kleppe Moe.

-Jeg drømmer om at enda flere menigheter, eldsteråd og pastorer i Frikirken skal rette et enda større fokus på å nå neste generasjon og på å nå nye mennesker. Dette fokuset må få radikale konsekvenser for hvordan vi prioriterer tid og ressurser. Det bør ikke minst være definerende for uttrykket i våre gudstjenester og møter, sier André Myhren.

3. HVA BLIR VIKTIGE HENDELSER I DIN MENIGHET/PROSJEKT I FRIKIRKEN I 2019?

-Det skjer mye spennende økumeniske prosjekter i Hamar om dagen. Blant annet så arrangerer vi kommende april en ungdomsfestival i samhandling med ulike menigheter i Hamar og omegn. Festivalen heter "Together" og gjennom dette ønsker vi å sette fokus på Jesus, skape et fellesskap på tvers av kirker og vise tilstedeværelse i samfunnet. Se gjerne mer på www.together.no sier Sindre.

- Vi skal sette i gang implemente-

ring av en ny strategiplan som er i tråd med hovedpunktene fra målplanen, og er veldig spente på hva det kan gjøre for menigheten og retningen den går i de kommende årene, sier Anna.

-Viktige hendelser i Songdalen Frikirke 2019 er først og fremst hverdager hvor vi lever sammen med Jesus – de er det flest av! Gud møter oss akkurat der vi er, slike møter er de aller viktigste. Når det er sagt vil jeg trekke frem misjonsturer til blant annet Etiopia og Russland, felles konfirmantleir med Frikirkene i sør, supersøndag (utadrettet familiesøndag for hele bygda), Visjon, lederdager og bønnedøgn, sier André.

4. HVORDAN VIL DU MOTIVERE MEDARBEIDERNE DINE?

- Jeg tror virkelig at motivasjon kommer når vi ser progresjon og verdsetter det. Derfor må vi definere hva suksess skal innebære, og sette av tid til å feire i etterkant. - Et godt tillitsbyggende miljø er essensielt for at man skal føle seg motivert, trygg og dedikert i arbeid. Dette er noe av

det viktigste jeg sitter igjen med etter siste kurshelg i Horisont, og som jeg ønsker å fokusere på fremover, sier Sindre.

-Gud har en stor plan for Bergen Frikirke, og vi er heldige som får være med på den. Han vil alltid gjøre mer enn vi ber om og forstår, og så lenge vi tilstreber å følge i hans retning i stedet for å realisere våre egne planer, vil han velsigne og utruste. "Det er mange tanker i menneskehjertet, men det er Herrens vilje som skjer." Ordspråkene 19:21 "Ha øyene rettet framover, fest blikket på det som ligger foran!" Ordspråkene 4:25, sier Anna.

-Jeg kommer til å fortsette å fortelle dem at de er med på verdens aller viktigste oppdrag! At de er heldige som har fått lov til å bli kjent med Jesus og får tjene Han! I tillegg ønsker jeg å formidle til dem at vi er uendelig takknemlige for alt de legger ned. Dette gjøres både gjennom å si det til dem, men også ved å investere i dem som ledere og gi dem input ved ulike anledninger, sier André.

5. HVA ER EN GOD LEDER?

BERGEN Anna Kleppe Moe er en av 12 ledere Frikirken ønsker å satse videre på – gjennom Horisont lederprogram.

(Alle foto: Eirik B. Fjellestad).

” Gud møter oss akkurat der vi er, slike møter er de aller viktigste.

SOGDALEN André Myhren er ungdomspastor på Sørlandet og ønsker å utvikle seg som leder i Frikirken.

- En leder kan være produktiv, men ikke nødvendigvis effektiv. Som kristne ledere må vi fokusere på å alltid søke Guds retning og ikke egen personlig agenda. Vi må alltid lede med det ultimate målet i tankene, nemlig å ære Gud. -Ledelse handler om å influere mennesker til å forstå Guds plan, og at vi i fellesskap følger denne sammen, sier Sindre.

- En god leder er ekte og åpen i sin Jesus-etterfølgelse, alltid i utvikling, har en tydelig retning og får med seg folk på veien, sier Anna.

- En som tør å lede, å gå foran og vise vei. Han bruker og utvikler sine gaver og er ærlig med sine svakheter. En god leder ser andre mennesker og løfter dem opp, hjelper dem med å finne ut hva Gud har lagt ned i dem. Han lytter til Gud og lar Han være sjefen i livet, sier André.

6.HVORDAN LADER DU BATTERIENE? HVA HENTER DU INSPIRASJON OG FORNYELSE FRA?

- Mitt mål er å starte hver dag med riktig fokus og derfor har det vært veldig viktig å gi Gud dedikert fokus og tid hver eneste dag, uansett

hva som skjer. Jeg ønsker daglig å vende meg om og minne meg selv på hvem jeg lever for.

Når man jobber med ungdomsarbeid og bor i et kollektiv, og samtidig er introvert, da må man finne andre arenaer for å koble av. For min del så har trening vært et viktig element. Trening har blitt en arena der jeg kan koble ut alle tanker og slappe av mentalt. Anbefales! sier Sindre.

-Batteriene lades aller helst hjemme sammen med min mann og datter. Også gjerne med en solotur på Ulrikens topp innimellom. Jeg blir alltid kjempeinspirert, stolt og litt rørt de gangene jeg er innom ungdomsarbeidet vårt, Next Level. Jeg ser hvordan de som er enda yngre enn meg tar ansvar, leder og vokser i et sunt miljø, gir Jesus videre, og har det skikkelig gøy mens de gjør det. Ingenting gir framtidstro som det, sier Anna.

-Et av mine viktigste kontaktpunkter med Gud er i naturen. Der erfarer jeg at Han er særlig nær og jeg kan lettere gjenkjenne Hans stemme. Jeg elsker å gå og løpe. Da har jeg gjerne en tale fra podcast el-

ler lovsang på øret. Podcastene fra Salt Bergenskirken, Filadelfiakirken Oslo og Oslo Misjonskirke Betlehem har gitt meg mye. Ellers må jeg si at jeg virkelig elsker å delta på møter og gudstjenester! Det er noe helt unikt å kunne tilbe og lovsynge Gud sammen, høre forkynnelse (live) og ikke minst gå til nattverd og få forbønn, sier André.

7.HVILKET RÅD VIL DU GI DAGENS LEDELSE I KIRKESAMFUNNET, SYNDESTYRET, FOR Å NÅ DET DU ALLEREDE HAR NEVNT SOM VIKTIG?

- Jeg er veldig imponert over fokuset og investeringen vi som unge ledere har fått gjennom Horisont. Samtidig den viljen og ønsket om å legge ting til rette for oss unge. Dette er veldig bra og noe jeg tror vi ser og kommer til å se mer frukter av. - Ellers savner jeg litt mer fokus på det økumeniske arbeidet. For at vi som kristne i Norge mer effektivt kan leve ut Guds plan for våre liv, må vi samles. Jesus selv ba om «at de alle må være ett... for at verden skal tro» (Johannes 17, 21). Vi opplever hvor kraftfullt og fruktbart et økumenisk fellesskap er i Hamar, og jeg ønsker gjerne å se mer av dette flere steder,

” For at vi som kristne i Norge mer effektivt kan leve ut Guds plan for våre liv, må vi samles.

sier Sindre Fjellestad.

- Kommunisere målplanen og viktigheten av den, overtydelig til alle pastorer og menigheter. Fortsett det gode arbeidet dere er i gang med sentralt, innen opplæring av nåværende og framtidige pastorer, eldste og ledere, det er en enormt viktig prioritet og godt å se at det blir satt på agendaen. Ikke vær redd for å velge en tydelig satsning på lederutvikling blant unge, det vil bære frukt i en årrekke framover, sier Anna.

- Mitt råd til synodestyret vil være å fortsette med å tørre å satse. Vi kan ikke gjøre alt som er bra, vi må ha fokus på det aller viktigste. Overskriftene fra målplanen: «Jesus i hverdagen», «Jesus til nye generasjoner» og «Jesus til nye mennesker» setter ord på dette. Ta de modige og viktige avgjørelsene som lederrollene deres krever. Våg å ta tøffe prioriteringer, våg å si nei, så dere kan si ja til det viktigste, sier André.

8. HVORDAN SKAL FRIKIRKEN FÅ UNGE JENTER OG GUTTER TIL Å VÆRE LEDERE I KIRKEN I DAG OG SOM FRAMTIDIGE LEDERE? KAN

DERE GI RÅD?

-For det første må ønsket om unge ledere synliggjøres som satsningsområde sentralt og lokalt, og få konsekvenser både innen organisering, økonomi, ansettelse og eldste. Det må vises at det finnes en plass for unge i lederskap, ikke bare om 20 år, men allerede i dag. Videre må unge lederspirer identifiseres tidlig, investeres i, og få den støtten og ikke minst tilliten som trengs for å lede. Unge ledere må få tett oppfølging kombinert med en mengde utfordringer som er bærekraftig på sikt slik at de ikke slites ut. Samtidig må det finnes rom til å forme lederrollen selv, ikke bare forventninger om å fylle en allerede ferdigdefinert rolle, sier Anna Kleppe Moe til Budbæreren.

-Det finnes ledere overalt og vi som kirke må være klare for å identifisere potensielle ledere. Dette er ikke noe kun pastor skal se etter, men noe vi ser etter og heier frem i alle grener av kirka. Arbeid. Nye unge ledere identifiseres som regel i husgruppe, eller i

kirketjeneste og det er der vi må være klare for å ta de imot, sier André Myhren.

- En teknikk vi har brukt mye i teknikertjenesten i Hamar Frikirke for å utvikle nye ledere er følgende: *Jeg gjør, du ser på. *Jeg gjør, du hjelper. * Du gjør, jeg hjelper. *Du gjør, jeg ser på.

Denne metoden bruker du ved å gjøre dette og repetere prosessen med en annen person, sier Sindre Fjellestad, som er en av 12 ledere Frikirken ønsker å satse spesielt på gjennom programmet Horisont.

De er både dagens ledere og morgendagens. Be for de 12 og for at vi som kirkesamfunn klare å se unge mennesker som Gud vil bruke som ledere i vår sammenheng.

HAMAR Sindre Fjellestad (t.v.) i samtale med Steinar Hjelset på høstens samling i Horisont lederprogram.

Det finnes ledere overalt og vi som kirke må være klare for å identifisere potensielle ledere.

Glad og takknemlig

Frikirkens misjonsleder Terje Bjørkås forteller til Budbæreren at han er svært glad og takknemlig for at det litt akutte behovet for å rekruttere nye utsendinger løste seg så fort.

– Vi har vært i kontakt med familien i ett års tid, så det er ikke en ny forbindelse. Jeg er veldig glad for å se at de har en så klar og tydelig over-

givelse til kallet, og for at de gir et signal om at de ønsker et langvarig engasjement. Det gjør at jeg tenker vi er heldige som har fått akkurat disse, og jeg ser fram til hva de kan bidra med inn i teamet i Japan, sier Bjørkås. Han ønsker samtidig å rose Marianne B. Jakobsen for alt hun har bidratt med gjennom sine seks og et halvt år som utsending i Japan. – Hun fortjener en stor takk for alt det gode arbeidet hun har lagt ned.

Jeg er glad for at vi får noen som kan ta over stafettspinnen etter henne, sier Bjørkås. Helga Irene og Andreas blir innviet og utsendt fra Hamar Frikirke, og etter planen skal de delta på Visjonsfestivalen i sommer. I tillegg vil de sannsynligvis delta på presbyteriemøtet i Nordre.

– Vi prøver å legge til rette for at de får anledning til å bli kjent med flere i kirkesamfunnet før de drar ut, sier Bjørkås.

SPENT Helga Irene og Andreas med sønnen Aron Elias. I mars starter de et nytt kapittel i livet, som Frikirkens utsendinger til Japan.

Nord-Korea «topper» forfølgelseslista — igjen

Forfølgelsen av kristne øker mye i verden, ifølge World Watch List 2019. Nord-Korea anses fortsatt som verdens verste land å være kristen i, men livsfaren er størst i Nigeria.

For 18. år på rad topper Kim Jong-uns regime forfølgelseslista som natt til onsdag ble presentert av organisasjonen Open Doors. I Norge hadde den norske avdelingen, Åpne Dører, pressekonsferanse om oversikten onsdag.

Også landene som følger på de ni plassene etter Nord-Korea, har ligget høyt på lista lenge: Afghanistan, Somalia, Libya, Pakistan, Sudan, Eritrea, Jemen, Iran og India. Lista domi-

neres dermed av muslimske land slik det også har vært i mange år.

Ifølge World Watch List 2019 er det mange flere som forfølges nå enn før, og forfølgelsen er blitt verre i flere land. Lista har en gradering fra null til 100 poeng, og mens Nord-Korea var det eneste landet som passerte 80 poeng for fem år siden, er det nå 11 land som oppnår en slik score.

Helga Irene og Andreas, med sønnen Aron Elias er Frikirkens nye utsendinger til Japan. Flyttelasset går i mars og de gleder seg!

Tekst og foto **GEIR ARNE JOHANSEN**

Hun er sykepleier fra Hamar og han elektriker fra Bergen. Men kallet og drømmen om å reise ut har begge båret med seg helt fra barndommen. Noe som har resultert i flere misjonsturer, først alene og etterhvert sammen. – Første gang jeg traff Andreas fikk jeg vite at han delte den samme drømmen om å dra ut, forteller Helga Irene. I 2016 tok de School of Mission sammen. Fra før har Helga Irene og Andreas tatt disippeltreningsskolen (DTS) gjennom Ungdom i Oppdrag, en organisasjon både hun og Andreas har hatt et tett forhold til gjennom oppveksten. – Det har nok vært med på å påvirke trangene min til å reise ut. Jeg har aldri drømt om et A4-liv med hytte og båt. Jeg har visst sikkert siden tenårene at jeg skulle ut, sier Andreas. Helga Irene har kjent det på samme måten.

– Mens venninnene mine skulle bli popsangere og skuespillere, skulle jeg bli misjonær, ler hun.

HJERTE FOR FOLKET

Ekteparet reiste til flere land for å kjenne på hvor det kunne være riktig å «lande». Jordan, Thailand, India og Japan ble besøkt. De opplevde å få et veldig hjerte for Japan. Noe som kom overraskende på dem begge, siden de trodde at Japan ville bli det første landet de kunne utelukke.

– For meg har Japan alltid vært et interessant land, men jeg har faktisk ikke tenkt på det som et «misjonsland» siden det jo er et I-land, forteller Andreas.

– Så opplevde jeg å få en veldig dragning mot folket der. Jeg føler at Gud har ledet oss dit, og jeg tror vi kan være med og gjøre en forskjell i Japan. Vi kjenner at det er riktig, sier han. Møtet med japanerne og kulturen deres gjorde stort inntrykk på Helga Irene. – Vi fikk se at det er mye åndelig nød og mange ensomme

mennesker. Mange lever i brutte familier og ekteskap, og Japan har mye skjult fattigdom. Vi håper på å kunne være med å bety en forskjell for disse, sier hun.

TENKER LANGSIKTIG

Helga Irene forteller at hun i alle år har vært bevisst på retningsvalget av utdanning. Etter DTS fulgte School of Evangelism. – Jeg har veldig tro på at det er en utdanning å gå for å holde ut i feltet. Så jeg har vært helt bevisst på det i veldig mange år, at jeg skulle ut til et land som misjonær og i hjelpearbeid. Det er også en viktig del for meg som sykepleier, sier hun. Tiden for utreise nærmer seg, etter planen reiser familien på tre ut i løpet av mars. – Vi håper at dette er starten på en lang prosess, og at vi kanskje kan jobbe med misjonsarbeid resten av livet. Hjertene våre er for folkeslagene. Det er viktig å kunne være ute og tjene mennesker for Gud. Vi håper vi blir lenge i Japan, og kan gjøre oss nytte av språket vi skal lære oss. Vi hadde ikke begynt på dette hvis vi ikke tenkte langsiktig. Vi tenker minst fem år i første omgang, og går inn i det med å kjøpe «enveisbilletter», smiler ekteparet. Samtidig erkjenner de at det ikke vil bli lett å ta farvel med familie, venner og kolleger.

STØTTE FRA DE NÆRMESTE

– De er heldigvis veldig støttende. Mamma sier at hun føler seg nesten litt som Maria, med en sønn som skal ut i verden på et forhåndsbestemt oppdrag, ler Andreas. Elektrikerkollegene hans ved sykehuset i Bergen synes det er veldig gøy å høre om eventyret han og Helga Irene skal legge ut på, og heier dem frem. – Jeg er en av få kristne i kollegafelleskapet, men jeg føler nesten at de har tatt litt eierskap til dette vi skal i gang med, og de heier på oss, sier Andreas. Helga Irene erfarer også at de fleste gir tommel opp, når hun forteller om familiens planer fremover. – Mange sier at de synes det er kult at vi tør å gjøre noe som ikke er forventet. Å si opp jobbene våre og ta med oss et lite barn til et fremmed land på ubestemt tid. Det ligger litt beundring i det, føler jeg.

SPRÅK OG KULTUR

Først venter to års språklæring. – Jeg har alltid visst at vi skulle flytte til et annet land, og at vi er nødt til å lære oss et annet språk. Og det har jeg gruet meg til. Men nå synes jeg faktisk at det japanske språket høres fint ut. Det

er nesten så jeg mistenker Gud for å ha lagt det i meg, ler Helga Irene. Ekteparet skal samtidig bruke tid på å bli kjent med teamene og sette seg inn i den japanske kulturen. – Vi begynner å kjenne Topland-familien ganske godt, og Marianne har vært på besøk hos oss her hjemme. Det er synd at hun ikke blir værende, hun er en fantastisk bra dame. Av utsendingene kjenner vi nok Ingebjørg og Nathan minst til nå, og vi gleder oss veldig til å bli bedre kjent med dem. Ruth-Kari og Knut Ola er jo utrolig lette å bli kjent med, de åpner både dører og hjerter, sier Helga Irene og Andreas. – Det var noe med hele det teamet og den familien og måten de jobber på, som vi virkelig kunne relatere oss til. Det å bruke det Gud har lagt i oss, og samtidig være en familie.

TENTE MISJONSGLØDEN

I tillegg til påvirkningen fra misjonsengasjerte miljøer i oppveksten, er det noen enkeltpersoner som har vært med å tenne misjonsgløden både hos Helga Irene og Andreas. – Det er veldig mange som har vært med og inspirert meg til misjonstjeneste. Men særlig eldstebroren min gjorde noe som ble veldig talende for meg. Da jeg var 13 år flyttet han til Australia for å ta DTS og reise ut. Jeg fikk veldig respekt for det. En annen som har hatt en veldig positiv påvirkningskraft på meg uten at jeg kanskje var klar over det, er min klasseforstander fra 4-7 klasse. Hun sluttet som lærer og reiste som utsending til Filipinene. Hun var veldig åpen og lærte oss at Gud lytter til oss, og hun tok oss veldig på alvor, forteller Helga Irene. Den samme læreren skulle senere delta som stab og deltidsstudent sammen med henne og Andreas da de tok School of Mission sammen i 2016. – Det var veldig gøy, og hun har betydd mye for oss begge, sier Helga Irene. For Andreas sitt vedkommende var det særlig pastoren hans Stig Magne Heitmann som var til inspirasjon i oppveksten. – Han reiste jorden rundt, og var en veldig pådriver for misjonsarbeid. Vi fikk besøk av folk fra alle verdenshjørner som hadde spennende historier å fortelle. Jeg fikk et møte med mange ukjente og spennende kulturer på den måten. Så Heitmann er et godt eksempel på en som har inspirert meg og vært med på å tenne den ilden jeg har båret i meg i mange år.

Vi håper at dette er starten på en lang prosess, og at vi kanskje kan jobbe med misjonsarbeid resten av livet.

Nye misjonsprosjekter i FriBU

Frikirkens barn og unge (FriBU) har lansert ti innsamlingsprosjekter til Frikirkens misjonsarbeid på sin hjemmeside.

FriBU satser på å samle inn til sammen 250.000 kroner til de ti prosjektene i år, inkludert 100.000 kroner gjennom Toppscorer, som er en fast givertjeneste til barnehagen i Midtøsten. Innsamlingen er fordelt på ulike misjonsprosjekter i Midtøsten, Palestina, Israel, Japan og Sentral-Asia og hvert prosjekt har et eget beløp som innsamlingsmål. På hjemmesiden er

Over hundre tusen til julegaveaksjonen

Hele Frikirken samlet inn penger til prosjekter i Israel og Palestina gjennom julegaveaksjonen i 2018. Resultatet er nå klart og misjonsledelsen er veldig takknemlig!

Tekst **GEIR ARNE JOHANSEN**
Foto **ANNE-KRISTINE BJØRGSVIK WIECEK**

Det er kommet inn 130 019 kroner til julegaveaksjonen. Jeg vil rette en stor takk til alle som har vært med på å bidra til et resultat vi er svært godt fornøyd med, sier misjonsleder i Frikirken Terje Bjørkås. Det er prosjekter i henholdsvis Israel og Palestina det er samlet inn penger til, under hovedoverskriften «Fredsfyrsten for alle». I Budbærerens julenummer ble disse prosjektene omtalt.

JESUSFOKUSERTE FELLESKAP

På israelsk side går pengene til Netivah, en organisasjon som arrangerer leirer, konferanser og ledertrening for messiansk/kristen ungdom fra menigheter over hele Israel. Den messianske bevegelsen teller cirka 15 000 mennesker i dag, og antallet er økende. Det sier seg selv at mange ungdommer er ganske alene som Jesusstroende i sine kontekster. Målet er at flere skal lære å kjenne Jesus og at de skal komme inn i sterke Jesus-

ENGASJEMENT Det Palestinske Bibelselskap driver et av prosjektene som Frikirken har samlet inn penger til gjennom julegaveaksjonen i 2018. (Foto: Anne-Kristine B. Wiecek).

alle prosjektene presentert, og det er mulig å følge med på hvor mye det til enhver tid er samlet inn til de ulike målene.

Målet for innsamlingen i Palestina er humanitær hjelp, og innsamlingsmålet er ti tusen kroner. I Israel er organisasjonen Netivah målet for innsamlingen, og målet er satt til sytti tusen kroner. For fire tusen kroner er målet å få til en

båltur i Japan, mens tjue tusen er innsamlingsmålet til en evangeliseringsleir. Til Japan skal det også samles inn sju tusen kroner for evangeliseringsparty, og fem tusen til julegaver til hjemløse. Innsamlingsmålet til en barnehage i Midtøsten er satt til ti tusen, og det er også mål om å samle inn seksti tusen for å dekke barnehageavgiften til tjue barn. Til sommerleir for

barn og unge samt Teen Street i Sentral-Asia er innsamlingsmålene på henholdsvis førti tusen og tjuefire tusen kroner.

I presentasjonen av de ulike prosjektene er det også satt opp en tipsliste for hvordan å samle inn penger. Les mer på fribu.no/misjon

GRUNNLEGGER Joel Goldberg er messiansk jøde og grunnlegger av organisasjonen Netivah, som er det andre prosjektet det er samlet inn penger til gjennom julegaveaksjonen i 2018.

fokuserte fellesskap og bli enda mer rotfestet i troen. Organisasjonen står for mange konferanser, leirer av ulike slag og ledertrening. Messiansk ungdom er i hæren i flere år, og Netivah har blant annet fokus på å være mentor for soldatene og å inspirere dem til å leve ut troen midt i den krevende hverdagen som soldat. Sjekk ut nettsiden netivah.com for mer informasjon om organisasjonen.

FREDELIG KONFLIKTHÅNDTERING

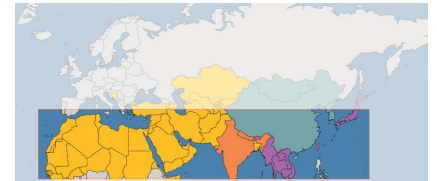
Prosjektet som får penger på palestinsk side drives av Det Palestinske Bibelselskap (PBS). Prosjektet heter CTPA (Conflict Transformation in Palestinian Areas) og kurser alle landets sosiallærere i fredelig konfliktløsning, som Budbæreren skrev om før jul. Kortversjonen er at prosjektet har fått mulighet til å trene opp alle sosiallærerne til den offentlige palestinske skolen. Kursingens hovedfokus går på å lære hvordan man håndterer konflikter uten bruk av vold, hvordan man kan se annerledeshet som en styrke i stedet for en trussel, og hvordan oppdage, sette ord på og håndtere egne følelser. Dette gir mange palestinske barn en bedre oppvekst og skolehverdag. Videre gir prosjektet PBS sitt team en mulighet til å få kontakter over hele landet, og det gjør at den muslimske majoriteten ser at den kristne minoriteten har viktige kvalitetsbidrag i samfunnet. Dette bryter ned mye fordommer mot den kristne minoriteten. Se nettsiden www.pbs-web.com for mer informasjon om Det Palestinske Bibelselskap (PBS).

Jeg vil rette en stor takk til alle som har vært med og bidra.

INGJERD GRIMSTAD BANDAK

Mål 20 i målplanen: Alle menigheter skal ha regelmessig kontakt med en utsending.

Jeg er i gang med en ringerunde til alle menigheter. Det går ikke akkurat fort, jeg har ringt noen av menighetene til nå. Men jeg får mange hyggelige samtaler underveis, noen korte og noen lange - både om mål 20 og om mange andre ting relatert til misjon og andre viktige ting. Det er en gavepakke for meg som jobber på hovedkontoret å ha muligheten til å ringe rundt til menighet for menighet og bli bedre kjent med pastor, lære om menighetene og høre om de ulike situasjonene hver enkelt menighet er i - både gleder og utfordringer.

Synoden ønsket å sette et mål om større nærhet mellom misjon og menighet, fordi misjonsarbeidet er hele kirkesamfunnets misjon - ikke bare misjonsteamets misjon og noe som drives fra hovedkontoret. Misjonsgaven - hver enkelt menighets årlige økonomiske bidrag til misjon - er en av styrkene i vårt arbeid. Vi bruker relativt få ressurser på å samle inn pengene, og er derfor av de misjonsorganisasjonene i Norge som sender ut mest penger til feltene i forhold til budsjettene våre.

Vi ønsker imidlertid at misjon skal være mye mer enn en budsjettpost i menighetene. Vi ønsker at misjon skal være et engasjement for det felles oppdraget som Jesus gav oss i sin siste tale i Matteus 28 (19-20). Vi håper at vårt felles misjonsarbeid skal motiverer til forbønn, gi en god stolthet over hva vi i fellesskap er med på, og at eierskapet til vårt misjonsarbeid skal sitte dypt inne i den lokale menigheten. I målplanen ville synoden ha et mål som kunne være en indikator på økt nærhet mellom misjon og menighetene. Mål 20 er altså at alle menigheter skal ha regelmessig kontakt med en utsending. Men hva legger vi egentlig i det?

Da jeg var utsending selv, skrev jeg gjerne nyhetsbrevet og trykket på 'send' til mine mange mottakere. Jeg satt ofte med en følelse av å sende det ut til det store intet, fordi det var lite respons. Men når jeg fikk en tilbakemelding - om det så var et par setninger, så var det kjærkomment. Da visste jeg at brevet var mottatt og lest, og satt pris på (som regel). Det var ikke nødvendig med mer enn en kort tilbakemelding, men da følte jeg at jeg var i kontakt med den menigheten som tilbakemeldingen representerte. Noen svarte også med at de skulle lese opp noe fra brevet på et formiddagstreff, eller at de bad for meg i gudstjenesten, og det synes jeg var veldig fint å høre. Det å vite at noen skulle lese brevene og til og med for-midle ting videre fra dem, hadde jeg så i bakhodet når jeg skrev brev igjen. Jeg følte at jeg ble litt kjent med de misjonskontaktene, pastorene eller enkeltpersonene som tok seg tid til å skrive de to linjene hver tredje måned. Det skulle ikke mer til!

Det kan se ut som at mål 20 er enda en ting menighetene skal 'gjøre'. Og det er det jo. Jeg tror målet er sentralt for menighetens engasjement i misjonsoppdraget. Jeg vil imidlertid påstå at målet også er svært viktig for utsendingene våre og for oss som jobber med misjon fra hovedkontoret. Det at vi får ha en relasjon til menighetene som vi jobber for, er svært viktig for at vi skal gjøre en bedre jobb i kommunikasjon, prioriteringer og i å holde motivasjonen oppe. Da jeg var utsending selv, betydde det enormt mye å vite at det finnes folk der som faktisk er veldig interessert i å høre hvordan livet mitt er nå. Jeg var også trygg på at hvis jeg sendte konkrete bønneemner, var det folk som ville be. Kontakten med menighetene gjorde at jeg stadig ble påminnet at jeg har fått en tillit fra et helt kirkesamfunn. Jeg tenkte på det som ryggraden på et vis, som gjorde det enklere å stå støtt i tjenesten. Derfor tenker jeg at mål 20 er helt essensielt for vårt misjonsarbeid. Vi står sammen om oppdraget!

Ingjerd Grimstad Bandak, Misjonsteamet i Frikirken

Sigvald Tveit (1945-2019)

Etter flere år med demens døde Sigvald Tveit på Cathinka Guldberg sykehjem på Lovisenberg i Oslo 8. januar. Selv om han bodde i Oslo og var landskjent som komponist, var han bevisst sin oppvekst i Kristiansand og i Frikirken, og han var til sin død medlem av Oslo Vestre Frikirke der han hadde vært organist og leder for koret Angelos i mange år, og senere koret Vestrefrikk. Han laget musikk til alle messeleddene i Frikirkens gudstjeneste, og det er hans melodi til Gloria, "Ære være Gud i det høyeste", som menigheter i Frikirken synger hver søndag.

Sigvald ble født 14. mars i fredsåret 1945 i Treungen i Nissedal kommune i Vest-Telemark. Mor Ingrid og far Olav flyttet til Kristiansand, hvor Olav fikk jobb på politikammeret. De ble med i Frikirken, der Olav etter hvert ble valgt til eldste. Sammen med søsteren Alice vokste Sigvald opp på Lund, ble med i Lund skolekorps og etter hvert i det rike kor- og musikkkliv i menigheten, der det er sagt at "korene betyr mer enn pastorene". Sammen med tre andre startet han som femtenåring Frikirkens Ungdomskvartett. De sang både på norsk, svensk og engelsk og reiste rundt på Sørlandet etter hvert som de fikk sertifikat og kunne kjøre bil.

I voksen alder ble Sigvald mer og mer tydelig på sine røtter i Treungen. Det kom til uttrykk i hans biografi om oldefaren Olav E. Tveit, som kom i 1995. Den ble skrevet på nynorsk, med en imponerende innsikt i roseniansk forkynnelse.

Det er som komponist Sigvald er blitt kjent for folk flest. Med syngespill som *Visst skal våren komme* og *Det gode landet* med tekster av Eyvind Skeie, ble han landskjent, og sangene derfra blir sunget både i NRK og av kor i hele landet. Deretter gikk det slag i slag på riksnettet, først med Portveien 2, og deretter Sesam stasjon, alt sammen med Eyvind Skeie som tekstforfatter. Eyvind Skeie har karakterisert disse verkene på en treffende måte: «I spenningen mellom felleskulturen og det kristne», men vi kan legge til at de erobret barnekulturen. Mange av sangene fra fjernsynsseriene er kommet inn i skoler og barnehager og vil bli en del av historien til norsk barnekultur; "Tenn lys" kjenner alle.

I spenningsfeltet finner vi også

Han ble hele folkets og alle barns komponist, men glemte ikke hvor han kom fra..

Sigvalds melodier til tekster som ble egne CDer med artistene Wenche Myhre og Freddy Kristoffersen. Det var til Freddy Kristoffersen han og Skeie skrev den nå kjente sangen "Jeg tror på jordens forvandling", som fikk plass i Norsk salmebok, sammen med 11 andre melodier. Mye kan skrives om dette, men et annet spenningsfelt er like viktig, nemlig spenningen mellom den lavkirkelige sangtradisjonen og den mer klassiske kirkemusikken.

Sigvalds bakgrunn og musikalske oppdragelse ble grundig presentert i boka *Strenger av gull*. Der skriver Bodil Kvernenes Nørsett: "Barne- og ungdomsåra i heimen, pianolærarinna fru Kayser, Radio Luxembourg, gode vener og eit levande musikalsk miljø i frikyrkja i Kristiansand har lagt grunnlaget for at ein komponist, ein musikk lærar, ein musikalsk handverkar og kunstnar kunne finne sin leveveg".

Da Frikirken skulle ha ny sangbok, ble Sigvald med i komiteen, og han har laget svært mange av satsene i den melodiboken, *Ære være Gud* (1984), ofte med nye og overraskende klanger. I 1987 utga Sigvald 80 Bibelviser, sammen med Sverre Therkelsen, til bruk på kirkeårets søndager, og han utga i samme tiår to samlinger med sanger av Sigvard Engeset, med flere nye arrangementer. Han

skrev kantater til tekster av Trygve Bjerkrheim, Magnus Brostrup Landstad og Haldis Reigstad, bare for å nevne noen. Fra samarbeidet med Reigstad har vi fått misjonssalmen «Åkrane kvitnar mot hausten». Litt etter litt sto han fram som Frikirkens mest kjente komponist. Han var den som både kjente tradisjonen og kunne fornye den. I forbindelse med Frikirkens 125-årsjubileum delte han sin kunnskap med oss i en verdifull artikkel om Frikirkens salme- og korallbokhistorie. Han var særlig fornøyd da han kunne fortelle at grunnleggerne av Frikirken tok i bruk Landstads salmebok, som var ansett som den mest radikale på den tida. De oppdragene han utførte for Frikirken, ga han en selvskreven plass i norsk kirkemusikk, og han ble etter hvert en hymnologisk ekspert på "Lavkirkelige bevegelsers musikk fram til ca 1960", som en artikkel av ham heter.

I alt han gjorde for oss, må vi ikke glemme hans bakgrunn i det klassiske. Han skrev sin magisteravhandling om Bach, og han skrev messer. En konsertmesse er lite kjent, men den kommer vi ikke utenom. I 1997 skulle Buddhismisjonen feire et jubileum for den kjente misjonæren Karl Ludvig Reichelt, og daværende formann, Harald Olsen, gikk til Sigvald og bad om hjelp. Sigvald tente og ga seg ikke før de to hadde skrevet en konsertmesse *The Pilgrim*, som ble framført i Hong Kong Concert Hall, med byens symfoniorkester. Mellom hvert ledd i messen var det to musikalske innslag, som besto av norsk og kinesiske folketoner, de siste framført på kinesiske instrumenter. Ikke nok med det, et studentkor fra Filipinene var på turne i Kina, fikk vite om opplegget og ba om å få være med. Deretter tok de hele ensemblet med seg og framførte det samme i Manila. Deretter ble de invitert til Beijing for ny framføring. Senere ble det også framført i Minneapolis, med assistanse av den norskamerikanske hymnologen Gracia Grindal. Hun skrev at hun var nærmest

svimeslått av det unike arbeidet.

I 2009 sluttet Sigvald som lærer ved Institutt for Musikk og Teater ved Universitetet i Oslo. Hukommelsen hadde begynt å svikte, og han fikk konstatert Alzheimers sykdom. To år før det, i januar 2007 avsluttet Freedom Quartet, der Sigvald var pianist og arrangør, sin virksomhet under en fullsatt gudstjeneste i Kristiansand Frikirke, der kvartetens tenor Geir Gundersen var predikant. Det ble en avskjed med sterke og gode følelser. Men det er ikke alltid lett å slutte: Da familien ville feire Sigvalds 70-årsdag med en konsert i Oslo Vestre Frikirke, måtte det gjøres et år for tidlig, og kvartetten stille opp på nytt, med jubelanten som musiker. I september 2016 ble det ny markering av hva han har betydd. Da lagde Bodil K Nørsett, Jon Kleaveland og Jan Gossner en gudstjeneste der alle melodiene var av Sigvald Tveit, og med Sigvald og hans nærmeste familie til stede.

En person med Sigvalds arbeidsvilje og engasjement er avhengig av de rette mennesker i sine nære relasjoner, og det har Sigvald hatt i Barbro og barna Ingrid Kathrine, Bjørn Olav og Ane Lilian. I livets siste fase, som ble mer og mer merket av Alzheimers, har Barbro trofast stått ved sin manns side, og vi som kjenner dem, vet litt om hva det har kostet. Ane, som er ergoterapeut, har vært en støtte og pådriver for utredning og behandling. De siste årene har han bodd på sykehjem.

I avskjedssangen fra Portveien står det:

Om vi siden, aldri møtes, kan jeg være hos deg i min sang.

Om det som er forbi, er forbi. Da har jeg noe vakkert å si.

Aldri skal jeg glemme det vi delte, du og jeg, aldri skal jeg glemme alt du var for meg.

Vi er mange som kan si dette om Sigvald Tveit, og som i takknemlighet lyser fred over minnet hans.

Jarle Skullerud,
synodeformann

Reidulf Hanssen,
tidligere pastor i Oslo Vestre Frikirke

Jan Gossner,
tidligere pastor i Kristiansand Frikirke

Birger Løvlie,
venn

Kan jeg få lov å tvile?

SANDRA KARINE IVERSEN

For en liten stund siden opplevde jeg å ha en troskrise. Det kom veldig overraskende på både

meg og de rundt meg, siden jeg alltid har vært veldig stødig i min tro. Uten noe særlig forvarsel

sto jeg plutselig med øredøvende spørsmål jeg ikke klarte å ignorere, spørsmål med svar jeg alltid hadde tatt for gitt: "Er det jeg tror på sant, eller har jeg rett og slett tatt feil?" Jeg tok meg selv i å ønske å løpe vekk fra kristne miljøer, kun for å finne nok plass til alle spørsmål. Var taket høyt nok i min egen kirke?

For unge i dag, spesielt i en tid med mye ensomhet og høye krav, tror jeg at et godt kirkesamfunn kan virke forlokkende. Gode, stabile voksne er et stort behov om man aldri har hatt den luksusen før, og inkluderende jevnaldrende er ikke alltid like lett å oppdrive. På en annen side tror jeg ikke mange tør å bli værende i kirka om de bærer på mye tvil, uten å kjenne på at det er greit. Det samme gjelder de som har vokst opp i et kristent miljø, men som plutselig opplever å stille de samme spørsmå-

lene de alltid har vært med på å bekjempe.

Heldigvis fant jeg mennesker i kirka som gav meg rom til å slite med mine tanker, uten at de slo varsel-alarm, eller behandlet spørsmålene som en brann som måtte slukes. Jeg fikk plass til alt

jeg bar på, og jeg fikk legge det frem på et trygt sted som kunne gi meg sunne råd. Når alt annet i livet har skyhøye krav til den unge generasjonen, trenger vi å møte den med en stødig og

omfavnende tro som bærer og hjelper, uten å være livredd for alt som kan dukke opp når et menneske møter en Gud.

Å vokse opp er ikke for nybegynnere, har jeg hørt det ble sagt. Unge voksne trenger gode

forbilder og gode råd for veien, det er det ikke tvil om. Men først og fremst trenger de å bli elsket

og akseptert, og bli slått ring rundt uansett hva som kommer opp i prosessen med å finne veien

hjem. Jeg opplevde heldigvis å finne takhøyde for mine prosesser hjemme i min egen kirke, og jeg tror ikke kirka mi er alene om det. Men om vi har rom for tvil, er vi flinke til å kommunisere det? Er vi gode på å vise at de som opplever å slite med det som tilsynelatende blir tatt for gitt, også har en plass i våre kirker?

Temaretreat

GUDS FARSHJERTE

Modul 1

Bli med på noen forfriskende og livgivende dager med vandring inn mot vår sanne identitet: Å være Guds sønner og døtre.

Gjennom undervisning, samtaler, stillhet og vakker natur, inviteres du til å bli bedre kjent med deg selv og din himmelske Far.

Tidspunkt: 29. mai til 2. juni 2019.

Retreatledere: Else og Ivar Johnsen.

For påmelding og info, se www.liagard.no.

Arrangør: LIA GÅRD

i samarbeid med fri kirken

Temaretreat

GUDS FARSHJERTE

Modul 2

Du inviteres til å fordypes mer i hva det vil si å leve som sønn eller datter av Gud, vår Far.

For de som har deltatt på Guds Farshjerte modul 1, eller en A- skole i regi av Fatherheart Ministries.

Tidspunkt: 28. - 31. mars 2019.

Retreatleder: Ivar Johnsen.

For påmelding og info, se www.liagard.no.

Arrangør: LIA GÅRD

i samarbeid med fri kirken

Den Evangelisk Lutherske Frikirke har ca. 22 000 medlemmer fordelt på 82 menigheter. Lørenskog Frikirke søker etter en

Barne- og ungdomsarbeider i 30 % stilling

eller om dere er to som vil dele på stillingen. Vi søker deg som har et sterkt engasjement for barn og unge. Stillingen vil kunne passe utmerket ved siden av studier eller skolegang.

Arbeidsoppgaver:

Hovedansvar for ungdomsklubb
Holde andakter på speideren og følge opp speiderledere
Delta på familiegudstjenester

Ønskede kvalifikasjoner:

Erfaring og gjerne noe utdanning med arbeid blant barn og ungdom
Et sterkt engasjement i forhold til aldersgruppen
Du kan holde andakter

Personlig egnethet vil bli vektlagt. Vi tilbyr lønns- og arbeidsvilkår etter gjeldende bestemmelser i Frikirkens regulativ og fleksibel arbeidstid i en liten, men engasjert, menighet. Se gjerne www.lorenskogfrikirke.no for å få ett inntrykk av vår menighet. Kvelds- og helgearbeid inngår i stillingen. Politattest fremlegges ved ansettelse.

For nærmere opplysninger, kontakt FriBU-leder Jon Sverre Holten, 924 83 247 eller pastor Frank Ersvik, 410 34 620. Send søknad med CV til lorenskog.frikirke@gmail.com
Tiltredelse etter avtale.

Den Evangelisk Lutherske Frikirke

Debatt på nett

Budbæreren trykker debattinnlegg på nettsiden www.budbareren.no/debatt og der kan du kommentere på innleggene og du kan dele innleggene med venner og kjente. For tiden er det stor aktivitet på disse sidene. Vi trykker ikke lenger innleggene i papirutgaven.

"FASTETIDENS KILDER"

Peter Halldorf

Ivar Johnsen

Arnfinn Løyning mfl

Rolige dager i retreatens ramme.
Nya Slottet Bjärka Säby. 18.-22. mars
Pris kr 4500,- info og påmelding Frist 01.03.19

Kortkurs
Åpent for alle

www.stavernfhs.no

"Kropp og And, hånd i hånd"

22.-26. APRIL 2019

Sigmund Sandåker

Thore Oustorp

Johan Sandstad

Arnfinn Løyning

Dugnad+felleskap=gøy

Påmelding og info
www.stavernfhs.no

GRATIS! Påmelding innen 10 april 2019

KORTKURS

YNGVE ANDERSEN

Ja, ka sku vi gjort?

Vi er langt ut i januar, og snøen laver endelig ned. Ja, endelig, for det har kommet lite snø hittil i år her på 70 grader nord. Men i dag bar det ut rett fra middagsbordet. Snøskuffa og snøfreseren fram og i drift. Skufle og kaste unna.

Så møter man naboen som slit med den samme snøen. «Hei! - en kort prat mens man henger over redskapen. I møte med naboen, som også slit, hilser man gjerne: «Ja, ka sku vi gjort uten snøen? Da måtte vi ha bært snøskutran vårres sjøll!»

Ord som gir smil og mening. Et strev, men så hever man seg over det. Velger å se til det gode. Snødekte vidder. Skuterkjøring inn til et islagt fiskevann. Trivsel.

Sånn går no dagen også i kristenlivet. Det blir skufing og fresing, snøfall og verre fall. Men likevel kan vi som kristne, midt i hverdagsslitet, faktisk løfte blikket og smilende hilse hverandre: «Ja ka sku vi gjort uten Jesus? Da måtte vi ha bært skiten vårres sjøll!»

ET MUNTERT ØYEBLIKK

Mangt et godt og muntert øyeblikk inntreffer mellom mennesker. Budbæreren har en uhøytidelig stafett for å dele noen av disse med leserne våre. **Inge Auberg** har levert følgende bidrag

Mennesketyper

Jeg leste nylig noe jeg har lest før, nemlig at det er to typer mennesker. Da kom jeg på en artikkel som for mange år siden stod på trykk i Psychology Today. En vittig skribent listet opp alle todelinger av menneskeheten han kunne komme på; mann og kvinne, sort og hvit, fattig og rik, god og ond, nasjonal og utlending, bondsk og urban, osv. Etter å ha gått igjennom listen sin, konkluderte han med at det fantes en helt grunnleggende todeling av menneskeheten:

1) De som deler menneskene i to grupper, og 2) de som ikke gjør det. Selv plasserte han seg i den siste.

Det var lurt gjort. Nesten like lur var den todelingen jeg altså leste nå nylig: Det finnes to typer mennesker. 1) De som kan fylle inn de bitene som mangler.

PS! Selv tror jeg det det er mulig å skille ut en tredje type: de som pusler de manglende brikkene inn til et feil bilde. Det er kanskje til og med den vanligste typen.

Inge Auberg utfordrer Ole Johnny Møyholm

FAKTA:

Navn: Tedros Afeworki **Alder:** 41

Sivilstatus: Gift, to barn

Menighetstilhørighet: Filadelfiakirken

Virke: Økonomi- og administrasjonsmedarbeider på Frikirkens hovedkontor

Ny på Frikirkens hovedkontor

Tedros Afeworki er nyansatt økonomi- og administrasjonsmedarbeider på Frikirkens hovedkontor fra januar.

- Kan du fortelle litt om bakgrunnen din?
- Jeg er født og oppvokst i Eritrea, og vokste opp i en lutheransk kirke der. Jeg kom til Norge i 2009, og bodde først i Lørenskog. For cirka fire år siden flyttet vi til Flateby i Enebakk kommune. Siden jeg kjenner den lutheranske kirken godt fra før, opplever jeg at jeg på en måte også kjenner Frikirken litt som kirkesamfunn.

- Hva synes du om å arbeide på Frikirkens hovedkontor?

- Det er en ære å få jobbe her, og jeg synes det er et godt sted å arbeide. Jeg trives veldig godt i jobben.

- Har du et favorittbibelord? Hva betyr det for deg?

- Bibelen er jo full av favoritter, men jeg vil si Åpenbaringen 3, 20: «Se, jeg står for døren og banker. Om noen hører min røst og åpner døren, da vil jeg gå inn og holde måltid, jeg med ham og han med meg». Dette verset betyr mye for meg i hverdagen, det at Jesus kommer og banker på hjertene våre. Det gir meg styrke hver dag.

- Hva tenker du om Frikirkens motto «Sammen om oppdraget»?

- Jeg synes det er en veldig fin formulering. Det finnes mange rundt oss som ikke tror, og vi trenger å stå sammen for å nå ut med evangeliet.

- Er det noe spesielt som opptar deg for tiden?

- Jeg er småbarnsfar, så det er mest fokus på å være pappa om dagen. Også er det ellers kontakt med familie og venner som skal pleies.

NYANSATT Tedros Afeworki startet i ny jobb ved Frikirkens hovedkontor 7. januar i år. (Foto: Geir Arne Johansen)

- Har du noen forbilder eller noen som særlig har vært til inspirasjon for deg som kristen?

- Mamma har vært mitt store forbilde. Hun var veldig sterk i troen.